

та е много лоша. Дори нѣкои купувачи считатъ за срамно да носятъ вещь отъ мѣстно производство. Това се случва най-често съ платоветѣ за костюми. Ние имаме такива хубави платове съ чудесни десени, които не отстъпватъ по качеството си на европейскитѣ и по цена сж много по ефтини. Предпочитането чуждитѣ стоки отчайва търговеца и фабриканта. Но публиката не е нищо виновна за това, а самитѣ фабриканги и търговци сж си виновни. Публиката постоянно чете реклами за чужди стоки, а твърде малко за мѣстни. Поради това тя остава съ убеждението, че у насъ нѣма нищо мѣстно хубаво.

Добре, че чуждитѣ фабрики и търговци не жалятъ толкова паритѣ си, а отпусчатъ голѣми суми на наши търговци—тѣхни представители—за реклами, иначе тежко имъ и горко ако очакватъ нашия търговецъ да извади свои пари, за да имъ рекламира стоката. Той дори направя известна икономия отъ отпуснатата му сума за реклами.

Защо не могатъ да си пробиятъ пжтъ мѣстнитѣ ни стоки?

— Защото тѣхниятъ производителъ, фабрикантъ и търговецъ не смѣятъ да похарчатъ известна сума за рекламирането имъ. Тѣ чакатъ дано другъ нѣкой вмѣсто тѣхъ имъ похвали стоката или нѣкакво самовнушение да стане въ публиката. Това и до второто произшествие нѣма да стане. Трѣбва да се дава редовна и внушителна реклама и да се обясни на публиката, че мѣстната ни стока не отстъпва по качество на чуждата (ос-